

องค์ประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดระบบ วนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น นสำคัญ ดังนั้นพันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบ ด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐาน หลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการ วมมีอรรถพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ ประกอบต่างๆที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่ง การเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้ วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ .ศ. ๒๕๕๓ กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่ง ชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๒. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗/ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๔. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๕. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๖. ประกาศ.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

๗. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ .ศ. (Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘. กฎกระทรวง ว่าด้ วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ .ศ. ๒๕๕๓ กระทรวงศึกษาธิการ

๙. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่ง ชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๐. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๑. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้ สอดคล้องกับปรัชญาปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้อง ้องกับความต ้องการทางด้ านวิชาการและวิชาชีพของ สังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์ และตัวบ ่งชี้ของก ารประกันคุณภาพ หลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป

๑. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่ และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่ กำหนด โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการ อุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๓. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็น ไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแ ่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศ มาตรฐานคุณวุฒิสาชาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน ” กรณีที่ หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาชาหรือสาขาวิชา ให้ ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนด ในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้ ้องได้ รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์ กร วิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ ได้ดำเนินการตามกรอบ มาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๕ ให้ยึดตามเกณฑ์ มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘)

KPI เหล่านี้จะปรากฏในหลักสูตรทุกหลักสูตรที่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

๔. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่าง น้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับ บังคับให้มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๕ ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร

๕. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ ๔ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

๖. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างสถาบันกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่า ร้อยละ ๓๐ ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค๑ และ ค๒)

หมายเหตุ

๑. การนับหลักสูตรปริญญาโทแพน ก และปริญญา ๑ เอก ให้ นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้ นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่ต่อนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

๒. การนับจำนวนนักศึกษาให้ นับตามจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ในปีการศึกษา นั้นๆ และนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

๓. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค๑ ค๒ และ ง

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ๕ ข้อตามเกณฑ์ ทั่วไป และครบถ้วน ตามเกณฑ์ มาตรฐานเพิ่มเติม เฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑.๑ คุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามมิติสภาการพยาบาล (สบช)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาทางการพยาบาลที่จัดการเรียนการสอนวิชาชีพการพยาบาลและได้ตั้งโครงสร้างการรับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการศึกษาในระดับประกาศนียบัตร รวมทั้งหลักสูตรต่างๆ สำหรับการฝึกอบรมวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของสถาบันการศึกษาที่จะทำการฝึกอบรมในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และสภาการพยาบาลยังมีบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบในการรับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการสอน และฝึกอบรมเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการจากผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

เกณฑ์การประเมิน

๑. อัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ไม่เกิน ๑ : ๖ (นิยาม นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ให้คิดเฉพาะในรายวิชาที่สอนโดยอาจารย์ประจำอย่างน้อย ๓ ใน ๔ ของอาจารย์ทั้งหมด หรือคิดตามชั่วโมงจริงที่อาจารย์ประจำสอน)

๒. อัตราส่วนอาจารย์พยาบาลหรือพยาบาลผู้สอนภาคปฏิบัติต่อนักศึกษาในการสอนแต่ละรายวิชาของภาคปฏิบัติทางการพยาบาล ไม่เกิน ๑ : ๘

๓. สัดส่วนอาจารย์ประจำต่ออาจารย์พิเศษภาคปฏิบัติ ไม่เกิน ๓ : ๑ ในแต่ละรายวิชา

๔. มีแผนการจัดการเรียนการสอนแต่ละชั้นปีตลอดหลักสูตรทุกหลักสูตร ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยภายในเดือนมกราคมของทุกปี

๕. อาจารย์พยาบาลมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ที่สภาการพยาบาลกำหนด

๖. อาจารย์พยาบาลมีภาระงานสอนเฉลี่ยต่อปีการศึกษาไม่เกิน ๑๐ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๓๗. ผู้บริหารระดับรองคณะวิชาหรือเทียบเท่า / หัวหน้าภาควิชาหรือเทียบเท่า มีภาระงานสอนเฉลี่ยต่อปีการศึกษาไม่เกิน ๖ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๓๘. พยาบาลผู้สอนภาคปฏิบัติหรืออาจารย์พิเศษสอนภาคปฏิบัติมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ทสภาคการพยาบาลกำหนด

๓๙. มีแผนการจัดการศึกษาประจำปีการศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยภายในเดือนมกราคมของทุกปี

๔๐. แผนการจัดการศึกษาประจำปีการศึกษาของรายวิชาปฏิบัติ มี Block Rotation ที่ระบุชื่อแหล่งฝึกจำนวนนักศึกษา ชื่อนักศึกษา และชื่ออาจารย์พยาบาลที่สอนภาคปฏิบัติประจำในแต่ละหอผู้ป่วยหรือชุมชนในปีการศึกษานั้น ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยภายในเดือนมกราคมของทุกปี

๔๑. มีแหล่งฝึกปฏิบัติทางการพยาบาลครบทุกสาขา โดยแหล่งฝึกปฏิบัติมีระบบประกัน/ควบคุมคุณภาพทางการพยาบาล รวมทั้งมีระบบรักษาความปลอดภัยสำหรับนักศึกษาที่ฝึกปฏิบัติงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓๗ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๙ ข้อ	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก ๒ แนวทางต่อไปนี้

๑) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ หรือ

๒) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับ

ปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค ๒

๑) ค่าร้อยละของอาจารย์ ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับ ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป **หรือ**

๒) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับ ร้อยละ ๖ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times ๕}{\text{ร้อยละที่ให้คะแนนเต็ม ๕}}$$

หรือ

๑. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเท่ากับ ร้อยละของอาจารย์ ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

๒. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา} \times ๕}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}}$$

หมายเหตุ

๑. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้ รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ การพิจารณาคุณวุฒิจากกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้ มีหลักฐานการสำเร็จ การศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้ คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้ สำหรับกรณีที่ บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ที่ นี้ต้องได้ รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการ อุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษา ต่อ ในกรณีที่มิอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับ จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒.๑ การพัฒนาคุณภาพ (สมศ ๑๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิกการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ
อาจารย์ประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน สำหรับสถาบันพระบรมราชชนกในช่วงปีการศึกษา ๒๕๕๓ – ๒๕๕๔ กำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๓.๖ เทียบเท่ากับ ๕ คะแนน โดยคำนวณจาก คะแนนสูงสุด อิงตามกรอบที่ กพ. กำหนดตำแหน่งให้กับวิทยาลัย ซึ่งกำหนดให้อาจารย์ทุกคนเลื่อนตำแหน่งได้ถึงระดับชำนาญการพิเศษ และมีตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ เพียง ๑ ตำแหน่ง (ผู้อำนวยการวิทยาลัย) ทารด้วยคะแนนสูงสุดอิงตามกรอบการกำหนดตำแหน่งของมหาวิทยาลัย(ศาสตราจารย์ปริญญาเอก) คูณด้วย ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ที่สมศ กำหนดไว้ ๕ คะแนน เขียนเป็นสูตร ได้ดังนี้

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ $(๖ / ๑๐) \times ๖ = ๓.๖$ เท่ากับ ๕ คะแนน

และด้วยยังไม่มีพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนกและยังไม่ได้ดำรงสถานะเป็นนิติบุคคล
ให้ใช้การเทียบเคียง ดังนี้

อาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ เทียบเท่ากับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

อาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ เทียบเท่ากับ รองศาสตราจารย์

อาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งระดับผู้ทรงคุณวุฒิ เทียบเท่ากับ ศาสตราจารย์

ข้อมูลประกอบพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับเฉพาะอาจารย์ที่
ปฏิบัติงานจริง

นับรวมกรณีลาศึกษาต่อ โดยนำเสนอเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งระบุผลการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ
และค่าน้ำหนักตามระดับคุณภาพของอาจารย์

สำหรับวิทยาลัยในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข การนับอาจารย์ประจำทั้งหมดทั้งที่ปฏิบัติงาน
จริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา ให้นับเฉพาะอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนภาคทฤษฎี /
ภาคปฏิบัติในสาขา ไม่น้อยกว่า ๓ ปี หลังสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตาม
เกณฑ์การรับรองสถาบันของสภาการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้ เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนา
คณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอน
ที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็น
ของผู้เรียน นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและ
เป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการ
วัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

๒. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้ คณาจารย์ และ
บุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. มีระบบการติดตาม ให้คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้ และทักษะที่ได้จากการพัฒนาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุม ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ

๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน

๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนา คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์ มาตรฐานข้อที่ ๓ เช่น ผลการประเมินหรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการ รอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ไม่น้อยกว่า ๘ FTES ต่อเครื่อง
๒. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา

๓. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

๔. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษา กษา ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการ ด้านอาหารและสนามกีฬา

๕. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกัน อัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๖. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ ๒ – ๕ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนน เต็ม ๕

๗. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ ๖ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการ ด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ

๑. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๑ ให้นำรวม notebook และ mobile service ต่างๆของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับสถาบันด้วย

๒. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖

ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลสถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาซึ่งเป็น เรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่ รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ ของนักศึกษา เช่น การเปิด โอกาสให้ นักศึกษาได้ ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้ มีชั่วโมงเรียนใน

ภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้ เรียนเป็นสำคัญ ทุกหลักสูตร

๒. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของ ประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๓. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย

๔. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอก เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

๕. มีการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาจากการวิจัยหรือจากกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อ พัฒนาการเรียนการสอน

๖. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้อง ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

กลุ่มตัวอย่างการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ควรใช้ร้อยละ ๘๐ ของผู้เรียน หรือคำนวณจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นที่ยอมรับทางสถิติ

ผลการประเมินการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชาให้ใช้ค่าเฉลี่ยของผู้สอนในวิชานั้นๆ หรือมีการสอนวิชานั้นหลายกลุ่ม ให้ใช้ค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มในการประเมินความพึงพอใจ หากเกินกว่า ๓.๕๑ ถือว่าผ่านเกณฑ์ข้อนี้ในรายวิชานั้นๆ

๗. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์ การสอน หรือการ ประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ

๑. มหาวิทยาลัยหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการ เรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียน การสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงงาน สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

๒. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ ๕ หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของสถาบันที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓/ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖.๑ ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน (สบช)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนดั่งนั้นสถาบันจึงควรจัดทำกระบวนการเรียนการสอนในระดับรายวิชาให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพที่สอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

๑) ทุกรายวิชามีการพัฒนารายวิชา ตามผลการประเมินภาพรวมของรายวิชาโดยนักศึกษาและ/หรือแหล่งฝึกหรือตามที่แสดงไว้ใน มคอ ๕ หรือ ๖ หรือตามผลการประเมินอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลการสำรวจความเห็นผู้ใช้บัณฑิต ฯ

๒) ทุกรายวิชาชี้แจง มีแผนการสอนในทุกหน่วยการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

๓) ทุกรายวิชาชีพ มีแผนการสอนทุกหน่วยการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้อง (ALIGN) ระหว่างวัตถุประสงค์กิจกรรมการสอน การวัดและประเมินผล

๔) ทุกรายวิชาชี้แจงมีผังการออกข้อสอบ (Test Blueprint)

๕) มีการอธิบาย course syllabus หรือ มคอ ๓ หรือ มคอ ๔ และ Test Blueprint ในชั่วโมงแรกของการเรียนการสอน

๖) ทุกรายวิชาชีพมีการวิพากษ์ข้อสอบ และมีการพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบในทุกวิชา

๓) ทุกราชวิทยามีการวิเคราะห์ข้อสอบ โดยมีการวิเคราะห์ความเที่ยงตรง ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบทั้งรายข้อคำถามและรายตัวเลือก

๔) มีการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชากับการวิจัยหรือการบริการวิชาการหรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมหรือการจัดการความรู้หรือการพัฒนานักศึกษา อย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ของรายวิชาชีพ (ในกรณีที่มีการบูรณาการในรายวิชาอื่นๆให้นับรวมทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

๕) ทุกราชวิทยามีการทวนสอบการดำเนินงานการสอน และมีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนทุกราชวิชาในภาพรวม

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ	มีการดำเนินการ ๘ ข้อ	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้รู้ ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้ สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้ สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็น นักวิชาการ การเป็นผู้ นำทางความคิด โดยเฉพาะ ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป

๑. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามความต้องการของผู้ ใช้บัณฑิต อย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตรเอกสารที่ใช้ประกอบการประเมินตามเกณฑ์ ข้อนี้ คือ เอกสารการสำรวจคุณลักษณะบัณฑิต

ที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้ บัณฑิตตามรอบการปรับปรุงหลักสูตรนั้น ๆ ในทุกรอบตามแผนในแต่ละหลักสูตร เช่น หลักสูตรปรับปรุงปี ๒๕๕๓ เมื่อมีการประเมินคุณภาพในรอบปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๕ เอกสารยังคงเป็นเอกสารการสำรวจฯ เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรเมื่อรอบปีปรับปรุง ๒๕๕๓ จนกว่าจะมีการปรับปรุงหลักสูตรนั้น ๆ ในรอบถัดไป

๒. มีการนำผลจากข้อ ๑ มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

๓. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต

๔. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้ นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม การประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ

๕. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้ แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน: เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๑ บัณฑิตปริญญาตรีสำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน (สมศ๑)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรี/ผู้สำเร็จการศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิต /ผู้สำเร็จการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มียานทำงานก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว หรือได้รับทุนการศึกษาตั้งแต่แรกเข้าที่มีข้อสัญญาผูกพันให้กลับไปปฏิบัติงานชดใช้ทุนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว และผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ได้รับเกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ ๗๐) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ ๗๐ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรโดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูลต่อไปนี้

๑. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
 ๑. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษนอกเวลาราชการ
 ๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
 ๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
 ๔. จำนวนบัณฑิตที่มียานทำงานก่อนเข้าศึกษา
 ๕. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
 ๖. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓.๒ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ ๒)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ ~~ระบุ~~ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่าง ~~ชัดเจน~~ คือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานที่ ๕ ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ไว้ ๖ ด้าน ดังนี้

๑. คุณธรรม จริยธรรม
๒. ความรู้
๓. ทักษะทางปัญญา
๔. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
๖. ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต
จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินผู้สำเร็จการศึกษา/บัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แบบสอบถามที่กำหนดโดย สมศ หรือรวบรวมข้อมูลโดยหน่วยงานกลางที่ สมศ มอบหมาย
๒. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิตหรือสถานศึกษาต่อ
๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘ ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
(สกอ. ๒.๘)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็นปัจจัยสำคัญของ คุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการ วัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร
๒. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่ พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ ต้องการส่งเสริมตามข้อ ๑ ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้ เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้ง สถาบัน
๓. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนด ในข้อ ๑ โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จที่ชัดเจน
๔. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตาม ตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ ๓ โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ของ ตัวบ่งชี้
๕. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณ ด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ

๑. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๕๐ และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ ๓ สถาบันขึ้นไป)

๒. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สมาอุตสาหกรรม สมาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ